

Împărăția lui Dumnezeu

La o privire mai atentă putem observa ușor că lumea seculară în care ne regăsim cu toții, are un standard total diferit de standardul Împărăției lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „...iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală, se naște în păcat, fiind mort spiritual și nu are drept de cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12) Dacă vom face o diferență între neprihănirea omului păcătos și **neprihănirea lui Dumnezeu**, vom observa că această diferență este ca de la ceruri la pământ.

În starea păcătoasă în care se naște omul nu se poate ca acesta să poată intra în această Împărăție veșnică în care nu există păcat. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul. Psalmi 93:5; Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Împărăția cerească ne-a fost adusă pe pământ de Domnul Isus, pentru ca orice om care aude Evanghelia Împărăției și face hotărâri ferme de a-și schimba viața, să poată intra în ea. (A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:11)

Această Împărăție este în primul rând spirituală, fiind descrisă de Sfânta Scriptură ca un loc al neprihănirii/dreptății, al păcii al dragostei și al bucuriei, fiind opusul Împărăției întinericului în care trăiește omul păcătos. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Valorile pe care le găsim în Împărăția lui Dumnezeu, le găsim și la cei ce aparțin acestei Împărății. Scriptura îl descrie pe Dumnezeu ca fiind: Domn al neprihănirii,

Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi Împărat al neprihănirii apoi Împărat al păcii Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Dacă o să cercetăm Scriptura, o să descoperim trăsăturile de caracter care-L definesc atât pe Dumnezeu cât și pe Domnul Isus. Aceste trăsături de caracter îi definesc și pe cei ce vor fi găsiți vrednici să locuiască împreună cu ei. (Știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Un lucru esențial pe care trebuie să-l reținem este că Dumnezeu este desăvârșit ca de altfel și toate lucrurile care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu. Precum Dumnezeu este desăvârșit așa și Legea care guvernează Împărăția Lui este desăvârșită, ca de altfel și căile Lui sunt desăvârșite. Prin urmare putem vorbi fără să greșim că tot ce ține de Împărăția lui Dumnezeu este desăvârșit sau perfect. (Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48; Legea Domnului este desăvârșită. Psalmi 19:7; Căile lui Dumnezeu Sunt desăvârșite. Psalmi 18:30)

Dacă acolo unde este locuința lui Dumnezeu, toate lucrurile sunt perfecte, este de la sine înțeles că omul păcătos nu poate locui împreună cu Dumnezeu dacă nu ajunge la desăvârșirea cerută de Împărăția Sa veșnică. (Matei 5:48 Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.)

Domnul Isus a fost trimis ca ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să aducă acest „Teritoriu Sfânt” în inimile noastre.

El a fost trimis de Tatăl ceresc să aducă omenirii pierdute, lucrurile cerești/ legile care guvernează în Ea, cu scopul de a ne schimba viața conform standardului de sus, pentru a fi vrednici să locuim în veșnicie cu Tatăl. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

A fost trimis să facă ucenici, pe care să-i învețe să trăiască după aceste legi care se regăsesc în Împărăția cerească, pentru ca prin păzirea lor toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți. Luca 4:43)

Apoi aceștia au fost trimiși în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe toți cei care doresc să intre în această școală.

(Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19 -20)

Această școală de ucenici are un singur scop, ca ucenicul să ajungă să fie asemenea Învățătorului. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)